

Modern gépeket kap a Szegedi Konzervgyár

A magyar konzerviparra évről évre nagyobb feladatok hárulnak. Termékei iránti kereslet is növekszik. Európa-szerte. Hogy a követelményeknek jobban megfeleljen, az igényeket kielégítse, állandóan tökéletesíteni kell a konzervgyártás technikáját, technológiáját. A Szegedi Konzervgyár is minden évben kap új gépet.

Az iparban már közismert a Német Demokratikus Köztársaságban gyártott Hakeim-fa típusú automata üveg-, illetve palackmosó gép. Hét olyan gép érkezik az idén, amely óránként 6 ezer üveget, illetve palackot mos ki, tisztít meg. Óránként 9 ezer üveg tisztítására alkalmas.

A Nagykőrösi Konzervgyár tavaly már kapott egy ilyen gépet. A próbaüzemelés során szerzett tapasztalatok alapján átalakították a gépet, illetve berendezést. A gyártó cég figyelembe vette a nagykőrösiek módosítását, s az idén leszállításra kerülő berendezéseket az öblös-szerű konzervesüvegek mosására is alkalmas kivitelben szállítja. Ezekből a gépekből a szegedi gyár kettőt kap. Előreláthatóan április 15-ig megérkezik Szegedre a két automata üveg-, illetve palackozógép.

A Bolgár Népköztársaságból 3 darab úgynevezett léfelöntő berendezést vásárol az ipar. Első mintapéldányát ugyancsak a Nagykőrösi Konzervgyárban próbálták ki. A berendezés jól működött. Az idén ebből is kap egyet a szegedi gyár.

Szeged, Nagylak, Vásárhely a fejlesztési tervben
A beruházás nagyobb részét gépekre költik

A könnyűipar idei beruházása: 1 milliárd 706 millió

1965-ben a könnyűipar a beruházásokra rendelkezésre álló erőforrások többségét a rekonstrukciók befejezésére fordítja. A könnyűipar ez évben egymilliárd 706 millió forintos beruházást keretel gazdálkodik. Ebből az összegből egymilliárd 400 millió forint jut az értéktartó feletti — 5 millió forintot meghaladó — 70 nagy beruházásra, amely közül 35 ebben az évben fejeződik be.

A legjelentősebb beruházások közül lezárul a pamutkikészítőgyár és a Kistext kikészítő üzemének rekonstrukciója. Véget ér a Lőrinci Fonó rekonstrukciója, amely évente 1400 tonna fésült fonal termelési többletet tesz lehetővé. A Pamuttextilművek fonodájának rekonstrukciója 438 tonnával növeli a fonalgyártást. A

Richards Finomposztógyárban a fésülő üzem teljesítőképességét 1200 tonna, úgynevezett fésült szalag előállításával növelik. A Kenderfonó és Szövőipari Vállalat szegedi kenderfeldolgozó üzemének rekonstrukciója azt eredményezi, hogy a szövődéák 2700 tonnával több kenderfonalat kapnak. A nagylaki pozdorjalemezgyár 29 000 tonnás termelésével lép be a könnyűipari üzemek sorába. Szintén 1965 a határdeje a Bőripari Vállalat újpesti bőrgyára fejlesztésének, ahol félmillió négyzetméter puha bőr gyártásához teremtik meg az előfeltételeket. Ez év feladata a Papíripari Vállalat fűzői gyárában a 2-es számú gép rekonstrukciója és az idén ér véget a Szolnoki Papírgyár cellulóze üzemének a bővítése is.

Ez évben tovább folyik és 1966-ban fejeződik be a Pamutnyomóipari Vállalat Goldberger kikészítő gyárának és a textilfestőgyárának a bővítése, korszerűsítése. A négy nagy kikészítőgyári rekonstrukció egyébként a nyomott mintás textiliák előállításánál 49 millió négyzetméter kapacitásbővítést jelent és ennek egy része már ebben az évben is jelentkezik. Folytatódik a Hódmezővásárhelyi Kötöttáru- és a zuglóti kötöttáru- gyár bővítése, a Bőripari Vállalat pécsi bőrgyárának fejlesztése és a szolnoki 4. számú papírgép rekonstrukciója. Ebben az évben a könnyűipari üzemek számára 1,1 milliárd forint értékű gépet vásárolnak, s ebből csaknem 750 millió forint értékűt külföldről szereznek be. (MTI)

Új brigádok alakultak a felszabadulási munkaversenyben

A szegedi üzemek, vállalatok dolgozói röpgyűléseken, bizalmi választásokon, termelési tanácskozásokon ismerkednek meg az 1965. évi tervfeladatokkal, a SZOT múlt év decemberében meghirdetett versenyfelhívásával. Ezekben a gyűléseken, tanácskozásokon csatlakoznak a versenyfelhíváshoz és felszólalásokban különböző egyéni és csoportos felajánlásokat tesznek.

Az éves terv teljesítéséért már most megindult a küzdelem. Annak, hogy egy-egy üzem kollektívája komolyan veszi és érzi feladatát, nemcsak a különböző munka- és

minőségi felajánlások a tanúbizonyságai. Erről a lelkesedéssel tanúskodnak a nap mint nap alakuló új brigádok is.

Erről beszélt az Ecset- és Seprűipari Vállalat ecset-üzemének termelési tanácskozásán Farkas Istvánné, az összeszerelő műhely dolgozója. Munkatársaival ifjúsági exportbrigádot alakítottak.

Vállalták, hogy exportkötélezetéseiknek minden hónap 24-ig, belföldi megrendeléseknek pedig 30-ig túlórázás nélkül eleget tesznek. A vállalat kádár-részlegének dolgozóiban is tette ért a gondolat, brigádot alakítottak.

A Szegedi Konzervgyárban is négy új brigád jelentette be, hogy milyen felajánlásokkal küzd a szocialista címért. Kettő a rakodók, kettő pedig a külső szállításnál dolgozókból alakult. A textilművek napjainkban formálódó üzem.

Szövődéjében 60 munka-brigád köszöntötte az új évet.

Ők már tavaly decemberben megtekinték 1965. évi versenyfelhívásukat. A szövőgépeken fiatal szakmunkásgárda dolgozik — legutóbbjuk az iskolapadból került ipari tanulóknak az üzembe. — Szocialista címért küzdő brigádokat így még nem alakíthatnak. A fonodában a gyűrűfonóban is átszervezték a munkakörváltásokat, miatt felosztott brigádokat. Az Ám-műszakban január első két

hetében négy új brigád alakult.

Szeged-állomáson 48 szocialista címért küzdő brigád tett különböző felajánlásokat felszabadulási-sunk 20. évfordulója tiszteletére.

Ezek közül a brigádok közül 38 már a múlt évben is versenyzett. Előreláthatóan tavalyi eredményeikkel elnyerik a szocialista címet. Példáukon felbuzdulva tíz új brigád alakult.

Az említett üzemeket csak példaként soroltuk fel. Ezzel nem teljes azoknak a vállalatoknak a száma, ahol az új évben már alakultak brigádok. Hasonló eredménnyel dicsekedhet a Szegedi Víz- és Csatornaművek, a Szeged 1. postahivatal, a Szegedi Gázmű, a Söripari Vállalat, a Csongrád Megyei Gabonafelvásárló és Feldolgozó Vállalat mindkét szegedi telepe is.

A KGST segélynyújtása a fejlődő országoknak

A Szovjetszkaia Torgovlja című lap közlése szerint a KGST-tagországok 45 fejlődő országnak nyújtottak gazdasági és műszaki segítséget. Ez a segítség tette lehetővé 1220 iparvállalat, berendezés és egyéb projektum építését Ázsiában (630), Af-

rikában (550) és Latin-Amerikában (40). A lap a továbbiakban hangsúlyozza, hogy a KGST-tagországok eddig 3,6 milliárd rubel összegben nyújtottak hiteket a fejlődő országoknak.

Gazdag vizsgálati program a népi ellenőrzés idei terveiben

A népi ellenőrzés idei tevékenységéről és a KNEB első félévi programjáról tájékoztatta csütörtökön az újságírókat Varga György, a Központi Népi Ellenőrzési Bizottság elnöke. Elmondotta: a népi ellenőrzés elsősorban arra összpontosítják erőiket, hogy sajátos eszközeikkel elősegítsék a népgazdasági érdekek érvényesülését minden területen és a párt- és kormányhatározatok gyors, pontos végrehajtását.

Idői első félévi munkaprogramjukat a kormány megbízásai, a különböző tárcák és főhatóságok javaslatai, a népi ellenőrök korábbi tapasztalatai és a lakosság jelzései, közérdekű bejelentései alapján dolgozták ki. Vizsgálják például a munkafegyelmlemmel összefüggő kérdéseket, így többek között a normákkal kapcsolatos rendelkezések végrehajtását, az üzemszervezési problémák megoldását. A tervet szerint áprilisban, vagy májusban a Szakszervezetek Országos Tanácsával és a Munkaügyi Minisztériummal együtt a kormány elé terjesztik ezzel kapcsolatos tapasztalataikat. Feldolgozzák majd a közérdekű bejelentések tapasztalatait, s jelentésüket ugyancsak a kormány elé terjesztik. Figyelemmel kísérik a takarékosági intézkedések végrehajtását. Megvizsgálják az export növelésének és az import csökkentésének lehetőségeit is. Ezen-

külül tanulmányozzák az ipar átszervezésével összefüggő úgynevezett profilistítások helyzetét. Felfigyeltek ugyanis arra, hogy bizonyos termékek „elsikkadtak” a különböző üzemek között: egyik helyen megszüntették gyártásukat, új gazdájuk pedig nem kezdte meg a termelést. Megvizsgálják a bútortipar fejlesztésének eddigi tapasztalatait is.

A közlekedés különböző területeivel is foglalkoznak majd a következő hónapokban a népi ellenőrök. Megvizsgálják a javítóvállalatok tevékenységét. Ezenkívül felmérik a népgazdaság szállítási igényeit és lehetőségeit, megvizsgálják, hogy milyen felesleges szállítások nehezítik a közlekedés munkáját és hol vannak kihasználatlan kapacitások. Helyet kapott a programban a külkereskedelem szállítmányozási tevékenységének ellenőrzése is.

Az építőiparban megvizsgálják majd a kutatások hatékonyságát és átfutási idejét. Számbavezik az ország fagazdálkodását s felmérik a járóbetegellátás és a vidék közegészségügyének helyzetét. Foglalkoznak majd a mezőgazdasági beruházásokkal is és megvizsgálják: kellőképpen betöltik-e hivatásukat a népgazdaság különböző területein készülő mérlegbeszámolók. (MTI)

Rövidzárlat a gondolkodásban

Megrokkant emberek, ár-
ván maradt gyermekek kéri néha számon: megtettünk-e mindent legdrágább kincsünkért, az emberért? Hányszor olvastuk, hallottuk már, hogy aki erről megfeledkezik, ember-társai, a társadalom ellen vét. S lám, mégis milyen gyakran elfelejtkezünk és hagyjuk, hogy munkatársaink semmibe vegyék az övrendszabályokat és védőfelszerelést nélkül dolgozzanak.

Egy derekat körbefogó kenderheveder, két rávarrott bőrszalag, kötél, és ennek végére erősített acélkarabiner, ez így együtt a biztonsági védőöv. Ki ne ismerné, ki ne tudná, mire kell használni ezt tetőfedéskor, állványozásnál, szerelésnél stb. Mégis vannak, akik fitymolt hányanak az utasításnak, sőt használatát a gyávaság cégerének tartják. Mások dicsekszik a merészkedőket, hogy milyen bátor emberek, mernek öv nélkül dolgozni fenn a magasban, a traverzen.

Miért a szemethunyas a szabálytalanságok láttán, a hivatkozás a bátorsággal, vagy a nemtörődömség az övrendszabályokkal? Talál-
lóan jegyezte meg néhány napja a kenderfonógyár egyik munkásvédelmi őre: „Rövidzárlat a gondolkodásban”. Mi okozza ezt a rövidzárlatot, amiből könnyen származhat súlyos baleset is? Aki járatos a munkásvédelemben, ismeri az üzemi életet, jól tudja, hogy a baleseteket sok minden előidézheti — műszaki tökéletlenség, az övrendszabályok mellőzése, a balesetvédelmi oktatás elmulasztása, a gyakorlatlanság stb. A közvetlen előidéző ok azonban csak a nemtörődömség, a könnyelműség talaján jöhet létre.

Kivel nem fordult még elő üzemben, vagy utcán, hogy felháborító jelenséget, hibát, esetleg már a bűn határát súroló esetet látott, s úgy tett, mintha észre sem vette volna. Figyelmetlenségből, vagy mert fáradt volt, esetleg sietségből. Ez is a gondolkodásban bekövetkezett rövidzárlat. Másszóval: nemtörődömség.

A rövidzárlat a gondolkodásban nem állandó tünet. Az emberek többsége ugyanis észreveszi, szövétezi, bírálja a hibákat, bárhol is történnek az életben. Műszakiak, munkások harcolnak az újítási javaslatok megvalósításáért az üzemben, viaskodnak a jóért, a termelést elősegítő intézkedések érvényesítéséért. Az emberekben él a tettekre készség és ha kell, ostromozzák a hibákat, számtalan esetben adják példáját az egyéni és a közös ügy iránti odaadással meggyőződésével, s esetenként mégis bekövetkezik náluk az értelmi és érzelmi rövidzárlat.

Már régóta ismerem Szeged egyik üzemének főmérnökét. Meggyőződésem, hogy szívvel lélekkel munkálkodik feladatai megvalósításáért, s a minap mégis tapasztalhattam értelmi rövidzárlatát. Olyan gép működésére utasította a munkásokat, amely nem volt még ellátva a szükséges védőfelszerelésekkel, s amelynek üzembehelyezését a vállalati biztonsági megbízott már előbb tiltotta. Csak akkor oldódott fel a főmérnök gondolkodásában a „görcs”, amikor a biztonsági megbízott ismét leállította a gépet. Ekkor már ő is intézkedett, hogy előbb szereljük fel a szükséges védőfelszereléseket.

Szilveszter éjszakáján a Magyar Tanácsköztársaság útján egy ittas férfi súlyosan bántalmazta feleségét. A járókelők közül néhányan „biztatták” is. A buzdítás hatására a férj még erőteljesebben ütögette az aszszonyt, aki végül az egyik házba menekült. Innen hívta segítségül a rendőrséget. Még akkor sem mondott le szándékáról a goromba férfi, amikor megjelentek a rendőrök. Milyen közöny keríthette hatalmába a buzdítók csoportját? A közömböség, a nemtörődömség, amit ez esetben bizonyára megalapozott néhány pohár bor vagy pálinka is.

Emlékszem, most egy éve a Szakszervezetek Csongrád megyei Tanácsa munkásvédelmi felügyelői egyik üzemünkben olyan hibát találtak, amely veszélyeztette a dolgozók egészségét. Tiltakoztak egységscsoport üzembehelyezése ellen. Ezt tudva, azt híhetné az ember, hogy a gyár vezetői kissé elszégyelltek magukat, mert a hibát ők nem vették észre. Nem így történt. Fellebbeztek, futkostak jobbra-balra, hogy engedélyezzék az üzemeltetést.

Vajon miért fellebbeztek, tiltakoztak a munkásvédelmi felügyelők figyelemzése ellen? Azok talán rosszakaróik lennének a munkásoknak? A gondolkodásbeli rövidzárlat miatt csak az érem egyik oldalát, a termelést látták, s megfeledkeztek a termelőmunkásokról, az emberről.

A nemtörődömségnek több jellemző megnyilvánulásával találkozhatunk a mindennapi munkában. Gyakran láttuk, tapasztaltuk, hogy valaki mindig kárát látja a nemtörődömségnek, hol egyik társunk, hol mi magunk, vagy mindannyian. Eppen ezért az ezerarcú nemtörődömség ellen, bárhol is jelentkezzék, fel kell emelni szavunkat, mert mögötte rövidlátás, fegyelmeztelenség, nemtörődömség vagy egyéni nyugalmat óvó felelősségel-hárítás rejtőzik. Ez pedig mind összeegyeztethetetlen a szocialista életformával, a mi társadalmunkkal.

Akkor sem lehetünk közömbösek a közömbös-séggel szemben, ha ez a legkisebb ügyben, dologban nyilvánul meg. Figyelmeztessünk, hogy később ne kelljen nagyobb dolgok miatt valakiknek, vagy valakinek, esetleg mindannyiunknak szenvednünk a közömbös-ség, az értelmi és érzelmi rövidzárlat okozta baj miatt.

NAGY PÁL

EMBEREK a földeken

A ház, amelyben lakik, családi örökség; csupán a régi lakót kellett „kiváltani”, hogy a fiatal házaspár otthonra találjanak. Azóta évek szaladtak el. Virág Lajosnak már gimnazista fia van. Teljesen megváltozott az élete: tsz-tag lett.

A tágas szoba, a régi bútorzat hamisítatlan módos paraszti hangulatot áraszt. S a házigazda szíves, közvetlen vendégfogadásában is érezni a ráterítőságot. Pedig nem szól róla; nem is dicsekszik, nem is panaszkodik... És mégis érzem: gazdánál vagyok.

Igaz, hogy szövetkezeti gazda. Három éve a kisteleki Felszabadulás Tsz tagja. Az új életformában is megőrizett valamit a régi tartalomból. A közös nem törte le, talán nem is lelkesíti; dolgoz ember maradt. Hajnaltól napestig munkálkodik, hétköznap és vasárnap dolgozó gazda. Mindig a mezőn van, maga is, az asszony is, — amikor az iskola engedi — a gyerekek is.

Becsületesen dolgozik a kertészeti csapatban, s ez jó a közös gazdaságnak is, a családjának is. Virág Ferenc megtalálta itt a számítását, innét a lankadatlan munkakévd.

Számítgatjuk a tavalyi keresetét, 41 mázsa kukoricát, 8 mázsa burgonyát, 7—8 mázsa búzát, 27 mázsa takarmányrépát vitt haza. Négy disznót hizlalt eladásra. A fűszerpaprika, a dohány, a borsó értékét pénzben kapta. Nehéz ki-számítani, mennyi az évi kereset.

— Még nem volt családi zárszámadás — mondja. Csedálkozom: egy ilyen gazda ne kalkulálna ki?

— Úgy 20—25 ezer kijön egész évre — jegyzi meg.

Külön is vállaltunk fél hold paprikát, meg egy hold kukoricát — segíti ki a felesége.

Hát nem muszáj mindent bevallani — mosolyodik el a gazda.

A brigádvezető mondta, hogy az őszi esős időben emberfeletti munka árán takarította be a család a terményeket. A kertészeti csapat újszintén. Vasárnap és olykor éjszaka is dolgoztak. Virágék megszolgálták a keresetét; jól is élnek. Gazdafiúnak született, a tsz-ben is megőrizte gazdavitát. Ambíciójának a felesége is hasznát látja. Véleményét a tsz-ról így summázza:

— Innét élünk!

B. Ö.